

[Tyroll.]

grænse for, hvilken aktivitet man i givet fald vil kunne sætte en stopper for og sige: det skal klares via fondsdannelser. Der er jo tale om støtte til alle politiske formål. Hvis f. eks. en fagforening eller et forbund ville yde støtte til en frihedsbevægelse et eller andet sted, ja, så skulle man altså også til at blande sig i det, og efterhånden som de politiske indgreb – indkomstpoltiske indgreb osv. – over for fagbevægelsen bliver mere omfattende, så kunne man måske også finde på at anvende disse bestemmelser over for fagforeningernes støtte til medlemmerne i kampen mod disse politiske indgreb.

Alt i alt må jeg sige, at vi stiller os temmelig afvisende over for dette forslag, idet vi mener, man skal undlade at komme med den slags forslag her, holde fingrene fra fadet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Maisted) (FP):

Hr. Mølgaard fra retsforbundet holdt jo en glimrende svartale, og jeg er da glad for, at de, der tidligere mente, dette var en god idé, stadig væk synes, det er en god idé. Det, det drejer sig om, er at beskytte et mindretal, sådan at det har ret til at sige: der er visse formål, vi ikke vil støtte. Man kommer selvfølgelig til at tænke på, at LO har et blad, der hedder Aktuelt, som udkommer i et oplag omkring 50.000 hver dag; det har man altså tvunget 1 million mennesker til at støtte. Det bedste bevis for, at de ikke nærer de varmeste følelser for det foretagende, er jo, at de ikke køber bladet.

Men det er jo sådan, at frihed og frisind er begyndt at have lidt trange kår herhjemme efterhånden. Det er faktisk det, hele sagen drejer sig om. Vil man være med til at sikre, at de enkelte mennesker kan være medbestemmende om støtte til bestemte formål?

Det er virkelig morsomt at høre arbejdsministeren citere fra denne ILO-konvention fra 1948. Det vil jeg da også meget gerne gøre, idet jeg vil minde om, at arbejdsministeren, dengang hr. Erling Dinesen, den 30. oktober 1975 – Folketingets Forhandlinger 1975–76, sp. 783 – også citerede følgende bestemmelse fra konventionen:

»Efter konventionen skal arbejdere og arbejdsgivere i lighed med andre personer eller sammenslutninger ved udøvelsen af de i konventionen hjemlede rettigheder respektere den nationale lovgivning.«

Det er det, der bliver tale om, hvis man vedtog dette lovforslag. Det betyder selvfølgelig ikke, at lovgivningsmagten skal kunne gribe ind i organisationernes formål og normale virksomhed på en sådan måde, at den beskyttelse, der ligger i konventionen, bliver indholdsløs. Det var det regeringen gjorde, dengang den gik ind og fastslog, at nu overtog den lønpolitikken her i landet, der kunne ikke forhandles frit imellem organisationerne.

Det er selvmodsigende, at man mener, man godt kan træde dem over tærerne i én situation, mens man viger tilbage herfor i en anden situation, hvor det blot drejer sig om at varetage mindretallets naturlige interesse i at være medbestemmende eller selvbestemmende om, hvad midlerne skal gå til, når man er tvunget til at være medlem af en organisation for overhovedet at få til det daglige brød.

Jeg takker de partier, der vil se med velvilje på det lovforslag. Jeg håber, vi kan samle et flertal for det.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Meget, meget kort, da det som nævnt er syvende gang, vi behandler tilsvarende lovforslag. Jeg skal takke hr. Maisted for hans ros, at jeg har moret ham usigeligt med mit indlæg. Jeg er ikke sikker på, det svarer til, hvor meget han morede mig ved at påberåbe sig begrebet frisind på sit partis vegne i denne såvel som i andre sager. Jeg tror nok, at hr. Maisted og mit udgangspunkt er så forskelligt, at det næppe lønner sig at fortsætte denne diskussion ret meget længere. Hr. Maisted's udgangspunkt er egoismen, den enkelte »vi alene vide«, og mit udgangspunkt er den kollektive holdning, som kommer til udtryk i fagbevægelsens løsninger.

Vi har en fagbevægelse, som jeg i al stilfærdighed mener i kraft af sin styrke er til gavn for vort samfund, til gavn for størstedelen af dette lands borgere. Denne fagbevægelse – såvel som enhver faglig organisation i øvrigt – skal derfor efter min opfattelse naturligvis have sine fulde foreningsrettigheder ubeskåret. Deri ligger vor uenighed, og den er overordentlig principiel. Det er jeg egentlig glad for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Maisted) (FP):

Jeg var godt klar over, at socialdemokratiet prøver på at føre en kampagne, hvor de begynder at tale om, at vi står for egoisme, når vi